

تبیین رابطه بین فناوری اطلاعات و درجه تحقق سازمان یادگیرنده

فرج اله رهنورد آهن* ، فضل اله زارعیور نصیرآبادی** ، شهرام حافظی***

چکیده

امروزه برای اینکه یک سازمان در محیط رقابتی کسب و کار باقی بماند، باید نرخ یادگیری برابر یا بیشتر از نرخ تغییرات محیطی باشد. این پیش‌نیاز به تصور سازمان یادگیرنده انجامیده است. در این میان بررسی ارتباط بین ابعاد سازمان یادگیرنده و دیگر عناصر سازمانی، این امکان را فراهم می‌سازد تا بتوان برای بهبود یادگیری و سرانجام تبدیل شدن به یک سازمان یادگیرنده، از ساز و کارهای مناسب بهره گرفت. تحقیق حاضر که از نوع همبستگی یا رابطه‌ای و البته پیمایشی، میدانی و کاربردی است جهت تبیین رابطه سازمان یادگیرنده با فناوری اطلاعات به انجام رسیده است. جامعه مورد مطالعه شامل شرکت‌های برتر صنعت پتروشیمی است که از بین این شرکت‌ها نمونه‌ای به روش تصادفی ساده انتخاب شده است. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که بین فناوری اطلاعات و سازمان یادگیرنده رابطه معناداری وجود ندارد. از سوی دیگر، این پژوهش نشان می‌دهد که بین فناوری اطلاعات و دو بعد از ابعاد سازمان یادگیرنده (از میان هفت بعد) رابطه معنادار وجود دارد؛ این ابعاد عبارتند از "توانمندسازی" و "رهبری راهبردی".

کلید واژه‌ها: یادگیری سازمانی، سازمان یادگیرنده، فناوری اطلاعات، یادگیری مستمر.

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۱۱/۲۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۹/۰۴/۱۰.

* دانشیار مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی.

** دانشجوی دکتری مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی کرمان (نویسنده مسئول).

Email: M.zare60@yahoo.com

*** دانشجوی دکتری مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی کرمان.